

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ БРАЗИЛ

Република Србија и Федеративна Република Бразил (у даљем тексту: стране уговорнице);

Будући да су стране уговорнице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године;

Потврђујући чињеницу да је Република Србија потписала, 29. јуна 2006. године, Мултилатерални споразум између Европске заједнице и њених држава чланица, Републике Албаније, Босне и Херцеговине, Републике Бугарске, Републике Хрватске, Бивше југословенске Републике Македоније, Републике Исланд, Републике Црне Горе, Краљевине Норвешке, Румуније, Републике Србије и Мисије привремене управе Уједињених нација на Косову¹ о успостављању заједничког европског ваздухопловног подручја (ЕСАА споразум);

У жељи да закључе Споразум ради успостављања ваздушног саобраћаја између својих територија и даље;

Договориле су се о следећем:

Члан 1.
Дефиниције

Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

- а) „Конвенција” означава Конвенцију о међународном цивилном ваздухопловству, отворену за потписивање у Чикагу 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције, као и сваку измену Конвенције или Анекса уз Конвенцију према члану 94. Конвенције, ако су те измене ступиле на снагу или су ратификоване у обема странама уговорницама;
- б) „Споразум” означава овај споразум, Анекс уз Споразум и њихове измене и допуне;
- в) „орган надлежан за ваздушни саобраћај” означава, за Републику Србију, Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије, а за Федеративну Републику Бразил, Националну агенцију за цивилно ваздухопловство, или у оба случаја, свако друго

¹ (у складу са Резолуцијом Савета безбедности УН 1244 од 10. јуна 1999. године)

лице или тело, овлашћено да обавља функције у вези са овим споразумом;

- г) „одређени авио-превозилац” означава авио-превозиоца који је одређен и овлашћен према члану 3. овог споразума;
- д) „територија” у односу на државу има значење које је одређено у члану 2. Конвенције;
- ђ) „ваздушни саобраћај”, „међународни ваздушни саобраћај”, „авио-превозилац” и „зауостављане у некомерцијалне сврхе” имају значења која су одређена у члану 96. Конвенције;
- е) „капацитет”, у односу на ваздухоплов, означава плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на линији или делу линије, а у односу на уговорени саобраћај означава капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на линији или делу линије;
- ж) „утврђене линије” означава линије које су утврђене у Анексу овог споразума;
- з) „уговорени саобраћај” означава редовни међународни ваздушни саобраћај који се обавља на линијама утврђеним у Анексу уз Споразум у циљу превоза путника, робе и поште, одвојено или у комбинацији;
- и) „тарифа” означава цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;
- ј) „накнаде корисника” означава накнаде које су уведене авио-превозиоцима за коришћење аеродрома, средстава за ваздушну пловидбу, или средстава и услуга за обезбеђивање у ваздухопловству и ваздухопловну безбедност.

Члан 2. Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права предвиђена овим споразумом како би омогућила својим одређеним авио-превозиоцима успостављање и обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама.
2. Одређени авио-превозиоци сваке стране уговорнице током обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама имају следећа права:
 - а) да лете без слетања преко територије друге стране уговорнице;
 - б) да слећу на територију друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе; и
 - в) да слећу у местима утврђеним у Анексу овог споразума, ради укрцавања и/или

искрцавања путника, пртљага, робе и поште у међународном саобраћају, одвојено или у комбинацији.

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу једне стране уговорнице да на територији државе друге стране уговорнице укрцава путнике или утоварује пртљак, робу и пошту који се превозе уз надокнаду између места на територији те друге стране уговорнице.

4. Ако одређени авио-превозиоци једне стране уговорнице нису у могућности да, због војних сукоба, политичких немира или других неуобичајених околности, обављају уговорени саобраћај на утврђеним линијама, друга страна уговорница предузима све што је у њеној моћи да омогући обављање наведеног саобраћаја на одговарајућим привременим рутама, у складу са договором страна уговорница.

5. Авио-превозиоци страна уговорница који нису одређени у складу са чланом 3. овог споразума такође имају права из тач. 2а) и 2б) овог члана.

Члан 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозвола

1. Свака страна уговорница има право да одреди једног или више авио-превозилаца за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, као и да измени или повуче такво одређење и да о томе, у писаном облику, обавести другу страну уговорницу. Таква одређења се врше дипломатским путем.

2. По пријему обавештења о одређењу из става 1. овог члана, органи надлежни за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, у складу са одредбама овог члана, без одлагања издају одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја, под условом да:

а) у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

б) у случају одређеног авио-превозиоца Федеративне Републике Бразил, авио-превозилац је основан и да има главно пословно седиште у Федеративној Републици Бразил;

в) у оба случаја под а) и б) ефективну надзорну контролу над одређеним авио-превозиоцем врши страна уговорница која је одредила авио-превозиоца

3. Органи надлежни за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице могу, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтевају од одређеног авио-превозиоца друге стране уговорнице да докаже да је оспособљен да испуни услове утврђене законима и прописима које ти органи оправдано примењују за обављање међународног ваздушног

саобраћаја, у складу са одредбама Конвенције.

4. Авио-превозилац, одређен и овлашћен према одредбама овог члана, може у сваком тренутку да отпочне обављање уговореног саобраћаја, ако су испуњени остали услови предвиђени овим споразумом.

Члан 4.

Повлачење или обустава дозвола за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да повуче дозволу за обављање саобраћаја или да обустави коришћење права одређеном авио-превозиоцу друге стране уговорнице, утврђених у члану 2. овог споразума, или да пропише услове потребне за коришћење тих права ако:

а) није уверена да:

- у случају одређеног авио-превозиоца Републике Србије, власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем има Република Србија и/или њени држављани;

- у случају одређеног авио-превозиоца Федеративне Републике Бразил, авио-превозилац је основан и да има главно пословно седиште у Федеративној Републици Бразил;

б) у оба случаја под а) ефективну надзорну контролу над одређеним авио-превозиоцем врши страна уговорница која је одредила авио-превозиоца;

в) авио-превозилац не испуњава услове прописане законима и прописима које та страна уговорница оправдано примењује за обављање међународног ваздушног саобраћаја, у складу са Конвенцијом;

г) авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај у складу са условима утврђеним овим споразумом;

д) страна уговорница која одређује авио-превозиоца не примењује стандарде утврђене у чл. 13. и 14. овог споразума.

2. Ако непосредно повлачење дозволе за обављање саобраћаја, обустава права или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана није неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, то право се користи тек после консултација са другом страном уговорницом, у складу са одредбама члана 17. овог споразума.

Члан 5.

Примена закона и прописа

1. Закони и прописи једне стране уговорнице којима се уређује улазак, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај

и ваздушни саобраћај и навигација тих ваздухоплова док су на њеној територији, примењују се и на ваздухоплове одређеног авио-превозиоца друге стране уговорнице.

2. Закони и прописи једне стране уговорнице који се односе на улазак, боравак и одлазак са њене територије путника, пртљага, посада, поште и робе, а које се односе на формалности у вези са уласком, усељењем, пасошима, царином, валутом и здравственим мерама, примењују се на путнике, посаде, пртлаг, пошту и робу који су укврани или унети на ваздухоплов одређеног авио-превозиоца друге стране уговорнице, док је на наведеној територији.

3. У примени прописа којима се регулише усељење, царина, карантин и сличних прописа, ниједна страна уговорница не даје предност свом или било ком другом авио-превозиоцу над авио-превозиоцем друге стране уговорнице који обавља сличан међународни превоз ваздушним путем.

Члан 6.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала као важеће једна страна уговорница, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, под условом да су захтеви према којим су те потврде или дозволе издате или признате једнаки или виши од минималних стандарда који су утврђени, или могу да се утврде према Конвенцији.

2. Ако права или услови из потврда и дозвола наведених у ставу 1. овог члана, које су издали органи надлежни за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице неком лицу или одређеном авио-превозиоцу, или у погледу ваздухоплова који се користи за обављање уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, дозвољавају одступање од стандарда утврђених Конвенцијом, а то одступање је регистровано код Међународне организације цивилног ваздухопловства (ИКАО), друга страна уговорница може да захтева консултације између органа надлежних за ваздушни саобраћај у циљу разјашњавања поменуте праксе.

3. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад своје територије, одбије да призна као важеће потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављанима издала или признала друга страна уговорница или нека друга држава.

Члан 7.

Ослобађање од плаћања царинских дажбина, накнада и такса

1. Ваздухоплови које у међународном ваздушном саобраћају користи одређени авио-превозилац једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су у највећој могућој мери у складу са националним законодавством друге стране уговорнице, од царинских и других увозних дажбина,

трошкова прегледа и других сличних накнада и такса по доласку на територију те друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док не напусте ту територију.

2. Од истих дажбина, накнада и такса, изузев накнада за учињене услуге, ослобађају се:

а) гориво и мазиво намењено за снабдевање ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац друге стране уговорнице, чак и када ове залихе треба да се искористе на делу линије изнад територије стране уговорнице на којој су унете на ваздухоплове;

б) резервни делови, укључујући моторе, и редовна опрема унети на територију једне стране уговорнице, ради одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користи одређени авио-превозилац друге стране уговорнице;

в) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплове на територији једне стране уговорнице, намењене за коришћење на ваздухопловима којима се обавља уговорени саобраћај одређеног авио-превозиоца друге стране уговорнице;

г) рекламни материјал, униформе и документа авио-превозиоца који немају тржишну вредност и које одређени авио-превозиоци стране уговорнице која их одређује користе на територији друге стране уговорнице;

Предмети наведени у овом ставу могу да се држе под царинским надзором или контролом.

3. Редовна опрема ваздухоплова, материјал, залихе и резервни делови ваздухоплова задржани на ваздухоплову који користи одређени авио-превозилац једне или друге стране уговорнице могу да се искрцају на територију друге стране уговорнице само уз сагласност надлежних царинских органа те друге стране уговорнице. У том случају, таква опрема и предмети стављају се под царински надзор до тренутка док не напусте територију те стране уговорнице или се стављају у неки од царински дозвољених поступака, у складу са царинским прописима.

4. Ослобађања предвиђена овим чланом такође се примењују у ситуацијама када одређени авио-превозилац једне или друге стране уговорнице закључи са другим авио-превозиоцем споразуме о позајмљивању или преносу редовне опреме и осталих предмета наведених у ставу 1. овог члана на територију друге стране уговорнице, под условом да та друга страна уговорница даје слична ослобађања и тим другим авио-превозиоцима.

Члан 8.

Принципи којима се уређује обављање уговореног саобраћаја

1. Свака страна уговорница дозвољава правичне и ненарушене могућности одређеним авио-превозиоцима обе стране уговорнице за слободно надметање приликом обављања уговореног саобраћаја.

2. Нема ограничења у погледу капацитета, броја фреквенција и типа ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци обе стране уговорнице у уговореном саобраћају (путничком, робном, одвојено или у комбинацији).

3. Свака страна уговорница дозвољава сваком одређеном авио-превозиоцу да одреди фреквенцију и капацитет у обављању уговореног саобраћаја. Ниједна страна уговорница једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенције, редовност услуга или тип ваздухоплова које користе одређени авио-превозиоци друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких и оперативних разлога или разлога који се односе на очување животне средине, сходно јединственим условима прописаним чланом 15. Конвенције.

1. Једна или друга страна уговорница може да захтева од одређених авио-превозилаца друге стране уговорнице да им, ради одобрења, доставе на увид редове летења на недискриминирајућим основама. Ако страна уговорница захтева доставу података у информативне сврхе, онда она своди на минимум административне захтеве и процедуре којима се оптерећују посредници и авио-превозиоци приликом достављања података.

Члан 9. Тарифе

1. Авио-превозиоци слободно утврђују тарифе за обављање ваздушног саобраћаја према овом споразуму и исте не подлежу одобравању.

2. Свака страна уговорница може од одређених авио-превозилаца да захтева достављање обавештење или подношење на увид тарифа које се наплаћују за превоз који отпочиње на њеној територији.

3. Ниједна страна уговорница неће предузимати једностране мере ради спречавања увођења или продужења тарифе коју су, за обављање уговореног саобраћаја, предложили за наплату или наплаћују одређени авио-превозиоци једне или друге стране уговорнице. Ако једна или друга страна уговорница сматра да било која таква тарифа није у складу са одредбама овог споразума, она може захтевати консултације и обавестити другу страну уговорницу о разлозима свог незадовољства четрнаест (14) дана након што јој се тарифа достави на увид. Ове консултације се одржавају најкасније тридесет (30) дана по пријему захтева.

Члан 10. Конкуренција

1. Стране уговорнице обавештавају, на захтев, једна другу о својим законима о заштити конкуренције, односним политикама, праксама и изменама и допунама истих, као и о конкретним циљевима тих докумената који могу да утичу на обављање ваздушног саобраћаја према овом споразуму и наводе органе надлежне за њихову примену.

2. Стране уговорнице обавештавају једна другу увек када сматрају да може постојати

неусклађеност између примене њихових закона, политика и пракси у области заштите конкуренције и питања везаних за спровођење овог споразума.

3. Без обзира на било коју одредбу која превиђа супротно, одредбама овог споразума се не (i) захтева или фаворизује склапање договора између привредних субјеката, доношење одлука удружења привредних субјеката или усклађивање пракси којима се спречава или нарушава конкуренција, (ii) појачавају ефекти таквог споразума, одлуке или усклађених пракси; или (iii) преноси на приватне економске субјекте надлежности за предузимање мера којима се спречава, нарушава или ограничава конкуренција.

Члан 11.

Директан транзит

1. Путници, пртљак и роба у директном транзиту преко територије једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен за ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера обезбеђивања против аката насиља, као и превоза наркотика и психотропних супстанци.

2. Пртљак и роба у директном транзиту преко територије једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији те стране уговорнице.

Члан 12.

Накнаде корисника

Ниједна страна уговорница не уводи, нити дозвољава да се одређеним авио-превозиоцима друге стране уговорнице уведу накнаде корисника које су веће од накнада које се наплаћују њеним авио-превозиоцима који обављају сличан редован међународни ваздушни саобраћај.

Члан 13.

Комерцијалне активности

1. Одређени авио-превозилац једне стране уговорнице има право да, на територији друге стране уговорнице, оснује представништво у циљу промоције ваздушног саобраћаја и продаје услуга превоза, као и продаје других помоћних производа и пружања услуга непосредно повезаних са обављањем ваздушног саобраћаја, у складу са законима и прописима те друге стране уговорнице.

2. Одређени авио-превозилац једне стране уговорнице има право да, у складу са законима и прописима друге стране уговорнице којима се регулише улазак, боравак и запошљавање, доведе и омогући рад руководећем, техничком, оперативном и другом специјализованом особљу потребном за обављање уговореног саобраћаја.

3. Одређени авио-превозилац једне стране уговорнице има право да продаје услуге превоза на територији друге стране уговорнице користећи сопствена превозна документа,

у складу са законима и прописима те друге стране уговорнице. Продаја се врши непосредно у представништима одређених авио-превозилаца, или преко његових овлашћених агената.

4. Свака страна уговорница даје одређеном авио-превозиоцу друге стране уговорнице право да, на захтев, а по измирењу пореских обавеза авио-превозиоца према прописима те стране уговорнице, слободно пренесе вишак прихода који је остварен на територији те друге стране уговорнице у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

5. Пренос се врши у складу са законима и прописима стране уговорнице са чије територије се обавља пренос средстава и подлеже само уобичајеним накнадама које банке наплаћују за обављање таквих трансакција.

Члан 14.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза једне стране према другој да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловима, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу, 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који служе међународном цивилном ваздухопловству, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписаног у Монтреалу, 24. фебруара 1988. године и Конвенције о обележавању пластичних експлозива ради њиховог откривања, отворене за потписивање у Монтреалу 1. марта 1991. године, као и било које друге конвенције и протокола о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за стране уговорнице.
2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против обезбеђивања у цивилном ваздухопловству.
3. Стране уговорнице, у међусобним односима, поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству, утврђеним од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе о обезбеђивању примењују на стране уговорнице и захтевају да корисници ваздухоплова уписаних у њихов регистар или корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на њиховој територији, као и корисници међународних аеродрома на њиховој територији, поступају у складу с наведеним одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству. Свака страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о било каквим

одступањима између националних прописа и пракси и стандарда обезбеђивања утврђеним у Анексима. Једна или друга страна уговорница може да захтева хитне консултације са другом страном уговорницом у било које време како би се размотрила та одступања.

4. Свака страна уговорница се слаже да од корисника ваздухоплова из става 3. овог члана може да захтева да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству наведене у истом ставу које друга страна уговорница захтева за улазак на, одлазак са или за време боравка на територији друге стране уговорнице.

5. Свака страна уговорница омогућава да се на њеној територији ефикасно примењују мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих посебних мера обезбеђивања због одређене претње.

6. Свака страна уговорница има право да у року од шездесет (60) дана од обавештавања о таквој намери, на територији друге стране уговорнице спроведе процену мера обезбеђивања које примењују или намеравају да примењују авио-превозиоци у погледу летова за или са територије прве стране уговорнице. Органи надлежни за ваздушни саобраћај се договарају о административним аранжманима за спровођење таквих процена и примењују их без одлагања како би се обезбедило брзо спровођење процене.

7. У случају појаве неког инцидента или претње инцидентом незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникацију и предузимају друге одговарајуће мере за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

8. У случају да страна уговорница оправдано сумња да је друга страна уговорница одступила од одредби овог члана, прва страна уговорница може да захтева консултације. Такве консултације почињу у року од петнаест (15) дана од дана пријема захтева од једне или друге стране уговорнице. Немогућност постизања задовољавајућег договора у року од петнаест (15) дана од дана отпочињања консултација ствара основ за обуставу, повлачење, суспензију или условљавање дозвола авио-превозиоцу или авио-превозиоцима које је одредила друга страна уговорница. Прва страна уговорница може у сваком тренутку предузети привремене мере услед ванредне ситуације, или ради спречавања даљих неусаглашености са одредбама овог члана.

Члан 15.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности, у свакој области која се односи на посаде, ваздухопловне

објекте, ваздухоплове или њихово коришћење, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се одржавају у року од тридесет (30) дана од дана подношења захтева.

2. Ако, после консултација, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области из става 1. овог члана, који су барем једнаки или већи од минималних стандарда утврђених у то време према Конвенцији, прва страна уговорница обавештава другу страну уговорницу о тим закључцима и мерама које сматра потребним за усклађивање са тим минималним стандардима, а друга страна уговорница предузима одговарајуће мере. Ако друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од петнаест (15) дана од дана пријема обавештења, или у дужем року који може да се договори, настаје основ за примену члана 4. овог споразума.

3. У складу са чланом 16. Конвенције, сваки ваздухоплов који користи одређени авио-превозилац једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије друге стране уговорнице може, док је на територији друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника друге стране уговорнице, на ваздухоплову и око ваздухоплова, под условом да то не доводи до неоправданог кашњења у обављању саобраћаја. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, циљ овог прегледа је да се провери важност докумената ваздухоплова и докумената посаде, као и да се провери да ли опрема ваздухоплова и стање ваздухоплова одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији (у даљем тексту: преглед на платформи).

4. Ако такав преглед на платформи или низ прегледа на платформи дају повод за:

(а) озбиљну забринутост да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са минималним стандардима утврђеним у то време према Конвенцији; или

(б) озбиљну забринутост да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења стандарда безбедности утврђених у то време према Конвенцији;

страна уговорница чији овлашћени представници врше преглед може да закључи, у складу са одредбама члана 33. Конвенције, да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова, или посаде тог ваздухоплова издате или признате, или захтеви према којима се тај ваздухоплов користи нису једнаки или већи од минималних стандарда утврђених према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу вршења прегледа на платформи ваздухоплова који користи одређени авио-превозилац једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника тог авио-превозиоца, та друга страна уговорница може да закључи да настаје озбиљна забринутост, наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да одмах обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја одређеном авио-превозиоцу друге стране уговорнице у случају да

закључи, било на основу прегледа на платформи, низа прегледа на платформи, ускраћивања приступа ради прегледа на платформи, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2. или 6. овог члана, обуставља се када престану да постоје разлози за предузимање тих поступака.

Члан 16.

Достављање статистичких података

Органи надлежни за ваздушни саобраћај једне стране уговорнице достављају органима надлежним за ваздушни саобраћај друге стране уговорнице, на захтев, периодичне и друге статистичке податке који се односе на уговорени саобраћај обављен у договореном периоду.

Члан 17.

Консултације

1. Свака страна уговорница или њени органи надлежни за ваздушни саобраћај могу, у сваком тренутку, да захтевају консултације са другом страном уговорницом или са њеним органима надлежним за ваздушни саобраћај.

2. Консултације које захтева једна од страна уговорница или њени органи надлежни за ваздушни саобраћај, започињу у року од шездесет (60) дана од дана пријема писаног захтева, осим ако се друкчије не договори.

Члан 18.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице настоје, пре свега, да спор реше преговорима.

2. Ако стране уговорнице не постигну решење преговорима, спор се решава дипломатским каналима.

Члан 19.

Измене и допуне

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра да је потребно да се измени и допуни било која одредба овог споразума, може да захтева одржавање консултација између органа надлежних за ваздушни саобраћај страна уговорница, у складу са чланом 17. овог споразума.

2. Измене и допуне овог споразума и Анекса уз Споразум ступају на снагу датумом пријема последње дипломатске ноте, којом се стране уговорнице обавештавају да су испуњени сви услови за ступање на снагу таквих измена.

Члан 20.
Регистрација Споразума

Овај споразум и све измене и допуне овог споразума или Анекса региструје код Међународне организације цивилног ваздухопловства она страна уговорница на чијој територији се обавља потписивање Споразума.

Члан 21.
Усаглашеност са мултилатералним споразумима

У случају да на снагу ступи неки мултилатерални споразум који се односи на било које питање обухваћено овим споразумом, а који су прихватиле обе стране уговорнице, одредбе овог споразума и његовог Анекса се мењају како би се ускладиле са одредбама тог мултилатералног споразума.

Члан 22.
Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у свако доба, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији цивилног ваздухопловства. У том случају, овај споразум престаје да важи дванаест (12) месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важења не повуче споразумно, пре истека наведеног рока. Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено четрнаестог (14.) дана од дана пријема обавештења од стране Међународне организације цивилног ваздухопловства.

Члан 23.
Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу датумом пријема последње од дипломатских нота којима стране уговорнице обавештавају једна другу да су испуњени услови предвиђени националним законодавством за ступање Споразума на снагу.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у дана 20 . године у два оригинална примерка, сваки на српском, португалском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају разлика у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА
ФЕДЕРАТИВНУ РЕПУБЛИКУ БРАЗИЛ

Анекс
Распоред линија

1. Авио-превозиоци које је одредила Република Србија имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба смера на следећим утврђеним линијама:

Места у Републици Србији	Места међуслетања	Места у Федеративној Републици Бразил	Места даље
Било које место	Било које место	Било које место	Било које место

2. Авио-превозиоци које је одредила Федеративна Република Бразил имају право да обављају редован међународни ваздушни саобраћај у оба смера на следећим утврђеним линијама:

Места у Федеративној Републици Бразил	Места међуслетања	Места у Републици Србији	Места даље
Било које место	Било које место	Било које место	Било које место

Напомене:

3. Одређени авио-превозиоци страна уговорница имају право да, приликом обављања или одржавања уговореног саобраћаја на утврђеним линијама, закључују маркетиншке аранжмане о сарадњи, као што је аранжман о подели кода, са:

- а) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима страна уговорница; и
- б) авио-превозиоцем или авио-превозиоцима треће државе, под условом да та држава одобрава или дозвољава слични аранжмане између авио-превозилаца државе друге стране уговорнице и осталих авио-превозилаца у саобраћају за, од и преко територије те државе,

под условом да сви авио-превозиоци у таквим аранжманима:

- а) поседују потребне дозволе и саобраћајна права;
- б) испуњавају услове који се обично захтевају таквим аранжманима; и
- в) у вези са продајом превозних докумената, јасно назначе купцу на месту продаје, који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем или авио-превозиоцима купац ступа у уговорни однос.

4. Надлежни органи обе стране уговорнице могу да захтевају од авио-превозилаца да поднесу на одобрење своје аранжмане поделе кода.